

דברים לזכר איציק מזרחי

איציק מזרחי האדם

איציק היה אדם מלומד חרוץ, עניו וצנוע.
איציק נגלה לי כאדם המעורה היטב בחיי החברה הישראלית, חי בתוכה והיה חלק ממנה.
איש אמצע, אדם שידע למצוא ולראות את הטוב שבדברים שיש באדם ובחברה הישראלית.
איציק היה פעיל בקהילה שלו, כולם הכירו אותו ונדבקו מרוחו. הוא דאג לבית הכנסת שבשכונת מגוריו ועשה ממנה מקום שראוי להתקטף בו. אשריהם אלו שזכו לראותו בלהט היצירה.

איציק החבר

איציק היה לי חבר, חבר מאד קרוב. בילינו שעות רבות יחדיו. רוב השעות בסדנת החשמל של האוניברסיטה הפתוחה בתל אביב.
כשאדם מאבד את הוריו, הוא נקרא יתום.
כשאדם מאבד בנו / בתו נקרא אב שכול.
כשאדם מאבד אישה / בעל נקרא אלמן.
רק כשאדם מאבד חבר אין מילה ... במצב זה נאלמת השפה העברית דום. את החוסר במילה מתאימה אנסה לומר בכמה מילים. כשאיציק נפטר הרגשתי מתרוקן מכל תוכן ... חלל אדיר נפער ... לא היה מושג כיצד ממלאים חלל כזה ... שאלות רבות התרוצצו בתוכי ... כמו ...
מה עושים עכשיו? ? ממשיכים כרגיל? ? למי אפנה כשתתעורר שאלה או בעיה? ?
? ועוד ... נשארתי עם השאלות לבד ...

איציק המורה

איציק היה אדם פשוט, אבל מרשים, מלא להט, נוכחות וכריזמה, דיבור רהוט ומסודר, ברור, מעורר עניין וסקרנות, מרצה מעולה שאין רבים כמוהו.
תלמידים ועמיתים של איציק היו המומים ... לפתע תמו חייו עשירי היצירה ... מי ימלא את החלל שנוצר ...
איציק אהב את תלמידיו, אהבת אמת, הוא דאג להם כאילו היו בניו. חסר היה למישהו שהתרשל בהגשת ממנייים, ממחייים וכו'... הוא התקשר לתלמידיו הביתה

דאג לכך שלא יעבור זמן הגשת העבודות ... לפני בחינות הוא ידע לסחוף ולהמריץ
אותם ללמוד ולתרגל את החומר ... הוא היה דקדקן אך לא קפדן ...
מאות תלמידים ... אולי יותר ... חייבים לאיזיק את מקצועיותם בחשמל ...

למשפחה היקרה של איציק ...
אין תנחומים על אובדן ... בעל ... אבא ... אני מבקש לחזק את המשפחה המופלאה
הזו ...

מי ייתן ולא תדעו עוד צער ... ומחה הי דמעה מכל פנים ...
המקום ישלח לכם ניחומים ... בתוך שאר אבלי ציון ...

חיפשתי מילים משלי לסיום ולא מצאתי ... פניתי למקורות ומצאתי כתוב ...
אשרי אדם מצא חוכמה ... ואדם יפיק תבונה ...
מצא חן ושכל טוב ... בעיני אלוהים ואדם ...

חברך המרגיש בחסרונוך יום יום ...

אב' חן